

Öğrendik ki

– Şiir Yürekli · 23 Haziran 2020

ÖĞRENDİK Kİ

Her yürekte başka yaşanmış aşk
Kimi ucunda kıyısında dolanıp,
Öylece bakarken sahilden
Kimi dalarmış ortasına
Can yeleği yürekle,
boğulmak pahasına.

Öğrendik ki,aşk,
İki kalbin bir anda
Vurmasıymış aynı hızla ...
Bir batında doğan ikizler gibi
Aynı şeyi hissetmek,
Ağlayıp, gülmekmiş ortak payda
ve sarıp sarmalayarak,
Büyütmek onu gönül kundağında.

Öğrendik ki,aşk,
En umutsuz anında,
sarılıp hayallere,
çıkıp bulutların üstüne
Oradan bakmakmış dünyaya
Öykünerek Güneşle Aya

Öğrendik ki,
Aşk gitmekmiş ara sıra
özlemek pahasına.
Ve dönmekmiş yine de
o kürkçü dükkanına.

Öğrendik ki,
Aşk gönül parmaklığına
arsızca tırmanan
Ama muhteşem kokan
Hanımeliymiş

Aşk sevginin çılgın hali,
Mantığı silip süpüren duygu seli
Aşk deliymiş, delilikmiş.

Öğrendik ki,aşk,
Sarhoş olmakmış
Tek bir kadeh içmeden
Baş dönmesiymiş sevgiden,
Sevgiliden.

Öğrendik ki,
Gökkuşaağı altından
Geçip dilek dilemek,
papatya falından medet beklemek
Sürünmek, emeklemek
Ve her lisanda aynı zevkle,
Seviyorum demekmiş.

MELAHAT ÇETİNKAYA